

KRYTERIA OCENIANIA

**z katechezy w zakresie klasy VI szkoły podstawowej
do programu nr AZ-2-01/18
i podręcznika nr AZ-22-01/18-RA-14/21
„*Jezus Chrystus nas zbawia*”
pod redakcją ks. Stanisława Łabendowicza**

OCENA DOPUSZCZAJĄCA	OCENA DOSTATECZNA	OCENA DOBRA
I. Człowiek poznaje świat i siebie		
Uczeń: – nazywa Boga Stworzycielem, – podaje argumenty za niesprzecznością wiary i wiedzy nauk przyrodniczych (A.2.2), – podaje przykłady sztuki religijnej (B.2.7), – identyfikuje otaczający świat z dziełem Boga Stwórcy, – podaje, że wszystko, co stworzył Bóg, jest dobre, – wymienia przymioty Boga, – definiuje słowa: „religia” i „chrześcijaństwo” (A.2), – podaje, czym jest Objawienie Boże (B.2), – wymienia zadania powierzone człowiekowi przez Boga, – przytacza, co mówi o człowieku nauka i Objawienie Boże, – podaje, że godność człowieka wynika z chrztu (A.1), – podaje znaczenie słowa: „więź”, – wylicza funkcje potrójnego posłannictwa Chrystusa (A.1, B.4), – wyjaśnia alegorię z przypowieści o winnym krzewie i latoroślach.	Uczeń: – podaje przykłady sztuki religijnej (B.2.7), – identyfikuje otaczający świat z dziełem Boga Stwórcy, – wymienia sposoby poznania Bożego Objawienia (zmysły, uczucia, rozum, sztuka) (A.2), – przytacza wybrane teksty na temat Objawienia Bożego, – wymienia sposoby poznania Chrystusa, – definiuje chrzest jako rodzaj szczególnej więzi z Bogiem (A.1), – podaje, że człowiek jest istotą społeczną, – wymienia miejsca i wspólnoty, w których żyje człowiek, – wspiera akcję pomocy potrzebującym (E.1.f), – zachowuje kulturę bycia w grupie (E.1.c).	Uczeń: – podaje przykłady sztuki religijnej (B.2.7), – identyfikuje siebie jako adresata Objawienia Bożego, – wyjaśnia relacje między wiarą i wiedzą (A.2.1), – wyjaśnia godności człowieka i pojęcie wskazuje jej źródła (A.1.4), – określa zadania, do których powołany jest człowiek, – angażuje się w własny rozwój emocjonalny i społeczny (E.1.a), – szanuje godność własną i innych (B.4.c), – charakteryzuje związek między człowiekiem a Panem Jezusem, – wskazuje, jakie znaczenie i skutki ma przyjęcie chrztu świętego (A.1, B.4.3), – nazywa rodzinę pierwszą i podstawową wspólnotą życia, – wylicza ruchy i grupy religijne działające w Kościele, – angażuje się we własny rozwój emocjonalny i społeczny (E.1.a).
II. Dzieje Narodu Wybranego – nasze dzieje – aktualność słowa Bożego		
Uczeń: – definiuje pojęcie „patriarcha”, – wymienia imiona ojców wiary (A.11), – używa poprawnie pojęcia: „wolność”, – charakteryzuje wędrówkę Izraelitów do Ziemi Obiecanej jako przejaw Bożej wierności obietnicom danym Abrahamowi (A.11.1), – definiuje słowo: „przymierze”, – podaje okoliczności zawarcia przymierza na górze Synaj (A.11),	Uczeń: – nazywa patriarchów ludźmi zawierzenia i oddania Bogu (A.11), – streszcza fragmenty Pisma Świętego ukazujące patriarchów i związane z nimi wydarzenia (A.11.1), – podaje przykłady odpowiedzialnego korzystania z wolności, – wymienia wydarzenia wyjścia do Egiptu i wędrówki Izraelitów do Ziemi Obiecanej (A.11), – streszcza wydarzenie zawarcia przymierza na górze Synaj (A.11.1), – wyjaśnia, że Dekalog jest	Uczeń: – podejmuje refleksję nad słowem Bożym (A.11.c), – pogłębia swoją relację z Bogiem (A.11.d), – planuje naśladowanie postaci biblijnych (A.11.d), – uważnie słucha słowa Bożego (A.13.c), – wskazuje przykłady postępowania zgodnego z przykazaniami Bożymi, – określa, że Jezus swoim życiem i przepowiadaniem zaświadczył o ważności Dekalogu, – wyjaśnia, kim są sędziowie w Narodzie Wybranym,

OCENA BARDZO DOBRA	OCENA CELUJĄCA
Uczeń: – wyjaśnia, że poznajemy Objawienie Boże przez zmysły i sztukę (A.2), – stwierdza poznawalność Boga z rzeczy stworzonych, – określa rolę wiary w poznawaniu prawdy o stworzeniu świata i obecności w nim Boga, – racjonalizm wiary (B.2), – wskazuje na godność człowieka jako fundamentalną wartość ludzką (A.1.4), – analizuje znaczenie szacunku do siebie i innych (A.1.4), – wybiera sposób realizowania funkcji królewskiej, kapłańskiej i prorockiej w swoim życiu (B.4.3), – wyjaśnia, dlaczego człowiek powinien budować właściwe relacje z ludźmi, wśród których żyje (E.1), – wskazuje na godność człowieka – wartość ludzką (A.1.4), – planuje odpowiedzialnie wypełniać swoje zadania we wspólnotach, do których należy.	Uczeń: – redaguje modlitwę będącą uwielbieniem i dziękczynieniem Bogu za dar stworzenia, – wnioskuje, że człowiek może poznać Boga za pomocą rozumu, wiary i łaski poznania (A.2.2), – przejawia postawę wdzięczności Bogu za dar świata, – przyjmuje odpowiedzialność za świat, który Bóg dał w posiadanie człowiekowi, – kształtuje w sobie postawę wrażliwości na piękno świata, – dowodzi, że chrześcijaństwo jest religią objawioną, – przejawia postawę wdzięczności Bogu za dar chrztu, – planuje podjęcie działań w celu pogłębienia osobistej więzi z Bogiem, – przestrzega w życiu zobowiązań wynikających z chrztu świętego (B.4.d), – przyjmuje odpowiedzialność za dar chrztu świętego (B.4.b), – przyjmuje postawę wdzięczności za sakrament chrztu świętego (B.4.e), – wybiera sposoby troski i odpowiedzialności za innych (A.1.4), – opowiada o działalności różnych wspólnot (E.1.2), – wskazuje, co daje człowiekowi przynależność do danej wspólnoty (E.1.2), – poszukuje własnego miejsca w funkcjonujących grupach i ruchach religijnych (E.1.a).
Uczeń: – charakteryzuje postawy ojców wiary (A.11.1), – określa patriarchów jako wzór do naśladowania (A.13.16), – dokonuje aktualizacji faktów związanych z wydarzeniami i postaciami Starego Testamentu (A.13.16), – troszczy się o kształtowanie w sobie prawidłowego sumienia, – przyjmuje odpowiedzialność za realizację wskazań Dekalogu w swoim życiu, – podejmuje refleksję nad słowem Bożym (A.11.c), – określa, na czym polegała działalność sędziego Samuela (A.13.16), – charakteryzuje działalność Samuela, – analizuje teksty źródłowe mówiące o królu Dawidzie (A.11),	Uczeń: – podejmuje refleksję nad słowem Bożym (A.11.c), – pogłębia swoją relację z Bogiem (A.11.d), – planuje naśladowanie postaci biblijnych (A.11.d), – dowodzi konieczności rozwoju swojej wiary, – podejmuje refleksję nad słowem Bożym, – jest przekonany o kierowaniu światem przez Boga (A.11.e), – uzasadnia potrzebę wypełniania przykazań Bożych, – przyjmuje odpowiedzialność za swoje postępowanie wobec Boga (A.11.d), – pogłębia swoją relację z Bogiem, starając się naśladować Dawida (A.11.d), – ocenia swoje zaangażowanie w wypełnianiu

– wymienia dziesięć przykazań Bożych, – podaje historię Samuela (A.11), – podejmuje refleksję nad słowem Bożym (A.11.c), – podaje, kiedy panował król Dawid (A.11), – podaje, że król Salomon wybudował świątynię w Jerozolimie (A.11), – przytacza treści Pisma Świętego mówiące o Izajaszu i Jeremiaszu (A.11), – podejmuje refleksje nad słowem Bożym (A.11.c), – podaje, że za czasów Jozjasza zostało odnowione przyzwanie z Bogiem (A.11), – podaje, że Naród Wybrany był w niewoli babilońskiej (A.11), – wymienia przyczyny niewoli babilońskiej, – przytacza historię o matce machabejskiej i jej siedmiu synach oraz o Judzie Machabeuszu (A.11), – wymienia męczenników za wiarę, – podaje wydarzenia z dziejów Izraela przed narodzeniem Pana Jezusa (A.11), – wymienia sposoby przeciwdziałania złu i cierpieniu (C.1.8).	wyrazem troski Boga o dobro człowieka, – podaje znaczenie przykazań Bożych dla człowieka, – wyjaśnia, kim są sędziowie w Narodzie Wybranym, – wyjaśnia pojęcie psalm oraz charakteryzuje osobę króla (A.11.3), – objaśnia, w jakich okolicznościach Dawid został namaszczone na króla, – charakteryzuje rządy króla Salomona (A.11.5), – podaje znaczenie słowa: „prorok”, – stwierdza, iż Bóg przez proroków przygotowywał ludzi na przyjście Zbawiciela, – charakteryzuje rządy króla Jozjasza, – wymienia reformy religijne jakie wprowadził Jozjasz, – opowiada o odnowieniu przyzwania przez Jozjasza w Świątyni Jerozolimskiej (A.13.16), – omawia religijne reformy za czasów Jozjasza (A.13.16), – definiuje słowo: „niewola”, – podaje przykłady właściwego zachowania chrześcijanina wobec zła i nieszczęść (C.1.7), – wymienia najważniejsze postaci Starego Testamentu, – streszcza biblijne opowiadanie o Hiobie (A.13.16), – podaje przykłady właściwego zachowania chrześcijanina wobec zła i nieszczęść (C.1.7).	– uzasadnia potrzebę wsłuchiwania się w głos Boga, – opowiada o działalności króla Dawida (A.11), – wskazuje, że Jezus jest potomkiem Dawida (A.13.16), – podaje znaczenie świątyni Jerozolimskiej dla Narodu Wybranego (A.13.16), – opisuje świątynię Jerozolimską (A.11), – charakteryzuje proroka Izajasza i Jeremiasza (A.13.16), – planuje sposoby świadectwa o Bogu w swoim środowisku (A.11.e), – wskazuje na znaczenie słowa Bożego w dziejach narodu wybranego – odnowienia przyzwania przez Jozjasza (A.11.2), – określa formy przeciwdziałania zniewoleniu, – opowiada o sytuacji Izraelitów w niewoli babilońskiej (A.13.16), – wskazuje na Izrael jako Naród Wybrany przez Boga, – podejmuje refleksję nad słowem Bożym (A.11.c), – charakteryzuje postawę chrześcijanina przeżywającego cierpienie (C.1.8), – wyjaśnia, na czym polegała misja Jezusa jako Zbawiciela, – prezentuje świadectwa chrześcijańskie i niechrześcijańskie na temat historyczności Jezusa (A.13.1).
III. Wypełnienie proroctw – Wcielenie		
Uczeń: – przytacza źródła chrześcijańskie i niechrześcijańskie na temat życia i działalności Jezusa z Nazaretu (A.13), – definiuje słowo: „Mesjasz”, – definiuje, czym jest tajemnica Wcielenia, – objaśnia znaczenie „Światła” w Prologu św. Jana, – podaje, gdzie Jezus przyjął chrzest, – podaje, czym jest powołanie, – wymienia imiona pierwszych uczniów Jezusa,	Uczeń: – wymienia wydarzenia z życia Jezusa (A.13), – identyfikuje osobę Jezusa z Nazaretu z postacią Zbawiciela, – wyjaśnia niektóre proroctwa mesjańskie o Chrystusie, – przytacza treść Prologu z Ewangelii według św. Jana (A.13), – wymienia, kto objawił się w czasie chrztu Jezusa, – opowiada o wydarzeniu powołania pierwszych uczniów (A.13.16),	Uczeń: – wyjaśnia, na czym polegała misja Jezusa jako Zbawiciela, – prezentuje świadectwa chrześcijańskie i niechrześcijańskie na temat historyczności Jezusa (A.13.1), – identyfikuje Chrystusa z oczekiwanym Mesjaszem (A.13), – interpretuje Prolog św. Jana (A.13.17), – opowiada o chrzcie Jezusa w Jordanie (A.13.3), – wyjaśnia, co dokonało się nad wodami Jordanu,

– określa psalm jako gatunek literacki (A.11.5), – wybiera sposoby troski o wspólnotę Kościoła (A.13.16), – określa rolę i zadanie proroków w zbawczym planie Boga (A.13.16), – ocenia swoją postawę jako świadka Chrystusa, – podejmuje refleksję nad własnym życiem, – dokonuje aktualizacji faktów związanych z wydarzeniami i postaciami Starego Testamentu (A.13.16), – określa formy przeciwdziałania zniewoleniu, – opowiada o Judzie Machabeuszu (A.13.16), – wyjaśnia, czego uczy heroiczna postawa braci machabejskich i ich matki, – pogłębia swoją relację z Bogiem naśladując postaci biblijne (A.11.d), – analizuje teksty Księgi Powtórzonego Prawa (A.13.16), – stwierdza, w jaki sposób może naśladować postawę Hioba w cierpieniu (A.11.d), – uzasadnia historyczność Jezusa z Nazaretu (A.13.2), – opisuje ziemskie życie Jezusa.	V przykazania kościelnego, – planuje troszczyć się o swoją wspólnotę parafialną (A.11.d), – pogłębia swoją relację z Bogiem, starając się naśladować postać Jozjasza (A.11.d), – podejmuje refleksję nad swoją wiernością względem Pana Boga (A.11.c), – określa ramy czasowe rządów Jozjasza (A.11), – ocenia swoją postawę w walce z czynnikami zniewalającymi człowieka, – określa formy przeciwdziałania zniewoleniu, – dowodzi konieczności dawania świadectwa wierności Bogu, – opisuje ogólnie sytuację w Izraelu przed narodzeniem Jezusa Chrystusa (A.11.1), – pomaga ludziom potrzebującym (C.1.c), – wyraża wdzięczność Chrystusowi za dar odkupienia (A.13.a), – analizuje dokumenty źródłowe świadczące o historyczności Jezusa Chrystusa.
Uczeń: – uzasadnia historyczność Jezusa z Nazaretu (A.13.2), – opisuje ziemskie życie Jezusa, – ocenia swoją postawę wobec Jezusa – Mesjasza, – określa rolę i zadania Mesjasza, – analizuje wybrane teksty źródłowe o Mesjaszu, – opowiada o narodzeniu Jezusa (A.13.3), – wyjaśnia, czego dotyczy tajemnica Wcielenia, – charakteryzuje dary otrzymane na chrzcie, – podaje datę liturgicznego wspomnienia chrztu Pańskiego, – określa zadania uczniów Chrystusa, – wskazuje jak można głosić Ewangelię, – określa, kiedy człowiek pełni wolę Boga,	Uczeń: – wyraża wdzięczność Chrystusowi za dar odkupienia (A.13.a), – pogłębia więź z Chrystusem poprzez poznanie Jego Osoby i nauczania (A.13.b), – analizuje dokumenty źródłowe świadczące o historyczności Jezusa Chrystusa, – wybiera sposób świadectwa o Chrystusie w codziennym życiu, – odkrywa we własnym życiu Chrystusa jako Mesjasza (A.13.d), – wskazuje na wartość tajemnicy Wcielenia, – podejmuje refleksję nad słowem Bożym (A.11.c), – układa rozważanie do pierwszej tajemnicy

– definiuje słowo: „cud”, – podaje, że Pan Jezus objawił Siebie na weselu w Kanie, – podaje, że Jezus czynił cuda (A.13), – wymienia świadków i miejsce przemienienia Pana Jezusa, – wie, że na górze Tabor Jezus objawił swą Boską chwałę, – wymienia przypowieści Jezusa, – podaje, że Maryja jest Matką wierzących, – wylicza dogmaty maryjne (A.13.11).	– podaje, że Maryja wzywa nas do wypełniania woli Pana Jezusa, – wymienia cuda Jezusa (A.13.3), – opowiada o przemienieniu Pana Jezusa (A.13.3), – podaje kiedy w liturgii Kościoła wspomina wydarzenie z góry Tabor, – definiuje, czym jest przypowieść, – podaje, że Jezus nauczał przez przypowieści (A.13), – objaśnia, na czym polega obecność Maryi w życiu wierzących.	– charakteryzuje postawę powołanych uczniów, – wyjaśnia znaczenie słów „uczyń was rybakami ludzi”, – opowiada o pierwszym cudzie Jezusa (A.13.3), – wyjaśnia słowa Maryi: „Zróbcie wszystko, cokolwiek wam powie”, – opowiada o cudach Pana Jezusa (A.13), – wyjaśnia znaczenie cudów Jezusa, – wyjaśnia znaczenie Bożych słów wypowiedzianych podczas przemienienia Pana Jezusa, – opowiada o nauczaniu Pana Jezusa w przypowieściach na podstawie Ewangelii wg św. Łukasza (A.13), – wyjaśnia znaczenie przypowieści, – analizuje teksty źródłowe mówiące o Maryi, – wskazuje święta maryjne.
--	---	---

IV. Nasze życie z Jezusem Chrystusem – sakramenty

Uczeń: – podaje, czym jest znak, gest i postawa (B.1), – podaje, podział zadań w sprawowaniu liturgii (B.1), – wymienia zadania w zgromadzeniu liturgicznym (B.1.3), – wymienia znaki, symbole i gesty liturgii sakramentu chrztu świętego (B.2), – podaje, obrzędy sakramentu chrztu świętego (B.3), – wymienia znaki towarzyszące udzielaniu sakramentu bierzmowania (B.2), – wyjaśnia, czym jest sakrament bierzmowania (B.5.1), – podaje, obrzędy sakramentu pokuty (B.3), – wyjaśnia sens i skutki sakramentu pokuty i pojednania (A.13), – streszcza przypowieść o miłosiernym ojcu (B.7), – wskazuje, że człowiek jest odpowiedzialny za własne sumienie – Jezus i Zacheusz (C.2), – przedstawia konsekwencje	Uczeń: – charakteryzuje liturgię jako dialog Boga z człowiekiem (B.1.1), – wyjaśnia, cel sprawowania liturgii (B.1.2), – wyjaśnia, co to są sakramenty oraz omawia ich cel w życiu chrześcijanina (B.3.1), – podaje, podział sakramentów, sens i cel (B.3), – przedstawia konsekwencje wynikające z sakramentu chrztu (B.3.3), – omawia liturgię sakramentu chrztu (B.3.4), – przytacza i interpretuje wybrane teksty biblijne, liturgiczne oraz nauczanie Kościoła na temat sakramentu chrztu (B.3.2), – wylicza dary Ducha Świętego (B.5.5), – przedstawia konsekwencje wynikające z sakramentu bierzmowania (B.3.3), – wyjaśnia, czym jest sakrament pokuty (B.7.1), – interpretuje wybrane teksty biblijne,	Uczeń: – rozpoznaje znaki, symbole i gesty liturgiczne oraz właściwie je interpretuje (B.1.4), – wymienia postawy i gesty liturgiczne (B.1), – przedstawia konsekwencje wynikające z sakramentów (B.3.3), – wymienia znaki, symbole i gesty liturgiczne sakramentów (B.1), – wyjaśnia, czym jest sakrament chrztu świętego (B.4.1), – omawia znaczenie i skutki chrztu świętego (B.4.2), – przytacza i interpretuje wybrane teksty biblijne, liturgiczne oraz nauczanie Kościoła na temat sakramentu bierzmowania (B.3.2), – omawia przebieg sakramentu pokuty (B.7.2), – opisuje warunki dobrze przeżytego sakramentu pokuty i pojednania (B.7.3), – uzasadnia, dlaczego Eucharystia jest centrum liturgii i życia chrześcijańskiego (B.6.2), – wymienia elementy Mszy Świętej i wyjaśnia ich znaczenie (B.6.3),
---	---	---

– przyjmuje odpowiedzialność za wypełnianie woli Bożej, – wskazuje podstawowe różnice w różnego rodzaju cudach (A.13.3), – uzasadnia znaczenie przemienienia Pana Jezusa w aspekcie wydarzeń paschalnych (A.13.16), – charakteryzuje nauczanie Pana Jezusa w przypowieściach, – wykonuje ilustracje do przypowieści, – wyjaśnia dogmaty maryjne: Boże Macierzyństwo, Wierzyście Dziewictwo, Niepokalane Poczęcie, Wniebowzięcie (A.13.11; A.13.12; A.13.17).	światła, – wyraża wdzięczność Chrystusowi za dar chrztu, – stara się układać swoje życie według wskazań słowa Bożego (A.13.e), – rozumie celowość czynienia cudów przez Jezusa, – planuje układać swoje życie według wskazań słowa Bożego (A.13.e), – wybiera sposoby przemiany własnego życia, – uważnie słucha słowa Bożego (A.13.c), – ocenia swoją postawę wobec Maryi, – uważnie słucha i czyta słowo Boże (A.13.c).
---	---

Uczeń: – angażuje się w liturgię Kościoła (B.1.a), – poprzez znaki i gesty wyraża swoją wiarę oraz prowadzi dialog z Bogiem (B.1.b), – wierzy w zbawczą obecność Chrystusa w sakramentach świętych (B.3.a), – spotyka się z Jezusem w sakramentach świętych (B.3.b), – przytacza i interpretuje wybrane teksty biblijne na temat poszczególnych sakramentów (B.3.4), – uzasadnia godność chrześcijanina wynikającą z chrztu świętego (B.4.3), – omawia skutki sakramentu chrztu w życiu indywidualnym i wspólnotowym (B.7.4), – omawia znaczenie sakramentu bierzmowania dla życia chrześcijanina (B.5.4), – wyjaśnia pojęcie miłosierdzia Bożego, wiążąc je ze sprawiedliwością, powołując się na przypowieści (o miłosiernym ojcu) (A.13.13), – omawia skutki sakramentu pokuty w życiu indywidualnym i wspólnotowym (B.7.4), – spotyka się z Jezusem w Eucharystii, – omawia skutki sakramentu w życiu indywidualnym i wspólnotowym (B.7.4), – omawia znaczenie i skutki sakramentu namaszczenia chorych jako daru i pomocy w przeżywaniu cierpienia (B.8.2), – przedstawia konsekwencje wynikające z namaszczenia chorych (B.3.3), – opisuje, czym jest sakrament święceń (B.9.1),	Uczeń: – z szacunkiem wykonuje gesty liturgiczne (B.1.c), – daje świadectwo wiary (E.2.a), – przyjmuje odpowiedzialność za własny udział w liturgii Kościoła (E.2.b), – wyjaśnia, na czym polega rola Kościoła w zbawieniu człowieka (E.2.10), – korzysta z dobrodziejstwa sakramentów, uznając je za pomoc Chrystusa w prowadzeniu moralnego życia (B.3.c), – daje świadectwo wiary (E.2.a), – identyfikuje się ze wspólnotą Kościoła (E.2.b), – omawia skutki sakramentu w życiu indywidualnym i wspólnotowym (B.7.4), – jest odpowiedzialny za dar chrztu świętego (B.4.b), – przestrzega w życiu zobowiązań wynikających z chrztu świętego (B.4.d), – daje świadectwo wiary (E.2.a), – opisuje i wyjaśnia obrzędy bierzmowania (B.5.2), – identyfikuje się ze wspólnotą Kościoła (E.2.b), – omawia skutki sakramentu bierzmowania w życiu indywidualnym i wspólnotowym (B.7.4), – wierzy w pomoc Ducha Świętego w sakramencie bierzmowania (B.5.a), – świadomie podchodzi do przygotowania do bierzmowania (B.5.b), – kształtuje postawę współpracy z Duchem
--	--

wynikające z sakramentu pokuty (B.3.3), – przytacza wybrane teksty biblijne, liturgiczne oraz nauczanie Kościoła na temat sakramentu pokuty (B.3.2), – przedstawia konsekwencje wynikające z Eucharystii (B.3.3), – wyjaśnia rozumienie Eucharystii jako ofiary Chrystusa i Kościoła oraz uczty miłości (B.6.1), – wymienia elementy liturgii sakramentu namaszczenia chorych (B.2), – podaje, czym jest obrzęd namaszczenia chorych (B.3), – wyjaśnia znaczenie i skutki sakramentu namaszczenia chorych (B.8), – podaje, obrzęd sakramentu święceń (B.3), – przedstawia konsekwencje wynikające z sakramentu święceń (B.3.3), – podaje, z czego składa się obrzęd sakramentu małżeństwa (B.3), – podaje, czym są sakramentalia błogosławieństwa i nabożeństwa (B.2).	– omawia liturgię sakramentu pokuty (B.3.4), – nazywa Eucharystię uczcą ofiarną, uczcą dziękczynienia i uczcą miłości (B.6), – wymienia adorację jako formę uwielbienia Najświętszego Sakramentu (B.6; D.1), – omawia liturgię sakramentu Eucharystii (B.3.4), – przytacza i interpretuje wybrane teksty biblijne, liturgiczne oraz nauczanie Kościoła na temat sakramentu Eucharystii (B.3.2; B.3.4), – wymienia elementy Mszy Świętej i wyjaśnia ich znaczenie (B.6.3), – omawia liturgię sakramentu namaszczenia chorych (B.3.4), – przytacza i interpretuje wybrane teksty biblijne, liturgiczne oraz nauczanie Kościoła na temat sakramentu namaszczenia chorych (B.3.2; B.3.4), – przytacza i interpretuje wybrane teksty biblijne, liturgiczne oraz nauczanie Kościoła na temat sakramentu święceń (B.3.2; B.3.4), – przedstawia konsekwencje wynikające z sakramentu małżeństwa (B.3.3), – wskazuje na sakrament małżeństwa jako sakrament w służbie wspólnoty dla człowieka (B.9), – wymienia obrzędy liturgiczne (pogrzeb) (B.2), – wymienia rodzaje sakramentaliów (B.2.5).	– omawia rolę Eucharystii w życiu moralnym chrześcijanina (B.6.4), – przedstawia rodzaje i formy modlitwy, a także postawy modlitewne: adoracja (D.1.3), – uzasadnia, dlaczego Eucharystia jest centrum liturgii i życia chrześcijańskiego (B.6.2), – określa skutki sakramentu w życiu indywidualnym i wspólnotowym (B.7.4), – wyjaśnia, czym jest sakrament namaszczenia chorych (B.8.1), – omawia liturgię sakramentu kapłaństwa (B.3.4), – wskazuje na znaczenie i skutki sakramentu święceń (B.9), – omawia liturgię sakramentu małżeństwa (B.3.4), – przytacza i interpretuje wybrane teksty biblijne, liturgiczne oraz nauczanie Kościoła na temat sakramentu małżeństwa (B.3.2; B.3.4), – przedstawia znaczenie pogrzebu kościelnego (B.2.5), – wyjaśnia, na czym polega rola Kościoła w zbawianiu człowieka (E.2.10).
V. Wiem, w Kogo wierzę		
Uczeń: – wymienia artykuły Składu Apostolskiego (A.4), – świadomie wyznaje wiarę (A.4.a), – definiuje pojęcie: „renesans”, – wymienia przyczyny reformacji (E.3), – podaje, czym jest ruch eklezjalny (E.3), – wymienia przyczyny i główne idee reformy katolickiej, – wyjaśnia, czym jest	Uczeń: – podaje, na ile artykułów dzieli się Skład Apostolski, – wymienia osoby, które w epoce renesansu wniosły znaczący wkład w życie Kościoła (E.3), – wyjaśnia pojęcia: reformacja, protestantyzm (E.2), – definiuje pojęcie: „sobór”, – podaje, kiedy odbył się Sobór Trydencki, – omawia przyczyny zwołania i postanowienia Soboru	Uczeń: – wyjaśnia poszczególne artykuły Składu Apostolskiego i Credo (A.4.1), – wyjaśnia zaangażowanie chrześcijan w tworzenie kultury, – wymienia główne Kościoły protestanckie (E.2.5), – wyjaśnia, w jakim celu odbył się Sobór Trydencki, – wskazuje rolę Ducha Świętego w Kościele reformującym się, – podaje przykład św. Ignacego

– przedstawia motywy przyjęcia sakramentu święceń (B.9.2), – przedstawia sakrament święceń jako dar i pomoc w realizacji powołania do miłości i służby (B.9.3), – omawia skutki sakramentu w życiu indywidualnym i wspólnotowym (B.7.4), – opisuje, czym jest sakrament małżeństwa (B.9.1), – omawia Kościół jako mistyczne Ciało Chrystusa i konsekwencje tej rzeczywistości Kościoła dla wierzących (E.2.3).	Świętym we własnym życiu (B.5.c), – omawia rolę sakramentu pokuty i pojednania w życiu moralnym chrześcijanina (B.7.5), – uzasadnia potrzebę regularnego przystępowania do sakramentu pokuty (B.7.6), – wskazuje na postawę szacunku wobec Eucharystii (B.6.b), – angażuje się w liturgię Mszy Świętej (B.6.c), – identyfikuje się ze wspólnotą Kościoła (E.2.b), – planuje w razie potrzeby przyjąć sakrament namaszczenia chorych lub poprosić o jego udzielenie potrzebującemu, – opowiada o zbawczej obecności Chrystusa w sakramentach świętych (B.3.a), – daje świadectwo wiary (E.2.a), – identyfikuje się ze wspólnotą Kościoła (E.2.b), – przedstawia motywy przyjęcia sakramentu małżeństwa (B.9.2), – przedstawia sakrament małżeństwa jako dar i pomoc w realizacji powołania do miłości i służby (B.9.3), – podaje możliwości włączenia się w życie Kościoła, zwłaszcza wspólnoty parafialnej i diecezjalnej (E.2.12), – poprzez znaki i gesty wyraża swoją wiarę oraz prowadzi dialog z Bogiem (B.1.b).
Uczeń: – określa, w jaki sposób uczeń Jezusa może wyznawać wiarę, – wskazuje na ciągłość działania Boga w dziejach świata (E.3.1), – wskazuje różnice i podobieństwa katolicyzmu i innych wyznań chrześcijańskich (E.2.5), – opowiada o działalności św. Karola Boromeusza (E.3.6), – charakteryzuje działania na rzecz jedności Kościoła i tolerancji religijnej (E.5.10), – opowiada o życiu św. Ignacego Loyoli (E.4.2), – omawia znaczenie zakonu jezuitów (E.4.2),	Uczeń: – proponuje sposoby wzmacniania wiary, – uzasadnia, że historia Kościoła jest świadectwem prowadzenia ludzi do zbawienia (E.3.11), – przedstawia rolę Kościoła w nauce i sztuce renesansu europejskiego (E.3.4), – uzasadnia potrzebę otwartości i szacunku wobec chrześcijan innych wyznań, – wyjaśnia podłoże podziałów w chrześcijaństwie (E.3.11), – określa sposoby naśladowania św. Ignacego Loyoli w swoim życiu (A.13.18), – wskazuje świętych, którzy zasłużyli się

ekumenizm – dialog międzyreligijny (E.2.6), – podaje, czym jest ruch ekumeniczny (E.3), – podaje znaczenie słów: powołanie, misja, misjonarz, nakaz misyjny, – przytacza treść nakazu misyjnego Chrystusa, – wyjaśnia pojęcie: „męczennik”, – podaje cechy charakterystyczne dla Kościoła grekokatolickiego, – podaje, że Kościół miał udział w rozwoju kulturalnym i społecznym (E.5), – wymienia przykłady kultury chrześcijańskiej.	Trydenckiego (E.3.6), – wymienia przyczyny podziału chrześcijan, – charakteryzuje duchowość św. Ignacego Loyoli (E.4), – wymienia prekursorów działalności charytatywnej w Kościele (E.3), – wymienia zakony zaangażowane w tworzenie szkolnictwa (E.3), – podaje, kim był święty św. Andrzej Bobola (E.5), – wymienia osoby, które przyczyniły się do zawarcia Unii Brzeskiej, – charakteryzuje działania Konfederacji Warszawskiej na rzecz tolerancji religijnej, – wymienia zadania chrześcijanina w życiu kulturalno-społecznym, – objaśnia, czym jest odpowiedzialność za tworzenie kultury.	Loyoli jako wzoru w obronie wiary (E.3), – omawia działalność Kościoła w XVI i XVII w. na przykładzie św. Franciszka Ksawerego i św. Wincentego à Paulo (E.3.5), – opowiada o misji zakonów: jezuitów, Braci Szkolnych, pijarów (E.3.7), – wyjaśnia znaczenie Unii Brzeskiej, – wskazuje okoliczności zawarcia Unii Brzeskiej, – używa poprawnie pojęć: „kultura”, „katolicka nauka społeczna”.
VI. To dzieje się dzisiaj – rok liturgiczny		
Uczeń: – podaje sens i przesłanie uroczystości Świętych Archaniołów i Wspomnienia Świętych Aniołów Stróżów (A.11; B.2), – wymienia zadania aniołów, – podaje sens, przesłanie i liturgię nabożeństwa różańcowego (B.2), – podaje sens, przesłanie i liturgię uroczystości Wszystkich Świętych (A.8; B.2), – uzasadnia religijny wymiar uroczystości Wszystkich Świętych (B.2.4), – omawia liturgiczne i paraliturgiczne formy świętowania Uroczystości Wszystkich Świętych (B.2.3), – podaje sens, przesłanie i liturgię uroczystości Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata (B.2), – ukazuje związek uroczystości Chrystusa Króla z prawdami wiary i moralności chrześcijańskiej oraz życiem chrześcijanina (A.10.5), – podaje, kiedy Kościół obchodzi Boże Narodzenie (B.2),	Uczeń: – charakteryzuje uroczystości Świętych Archaniołów i Wspomnienia Świętych Aniołów Stróżów (B.2.1), – wskazuje na modlitwę różańcową jako streszczenie Ewangelii (A.13; D.5), – podaje, kiedy Kościół obchodzi uroczystość Wszystkich Świętych, – omawia liturgiczne i paraliturgiczne formy świętowania Uroczystości Wszystkich Świętych (B.2.3), – wyjaśnia, że Bóg każdego powołał do świętości, – objaśnia, że podstawą osiągnięcia świętości jest wiara, – zestawia wydarzenia biblijne ze zwyczajami religijnymi (A.10.6), – podaje, kiedy obchodzimy uroczystość Chrystusa Króla, – wymienia przymioty Chrystusa Króla, – pielęgnuje tradycje i zwyczaje religijne (A.10.c), – wyjaśnia przesłanie uroczystości Narodzenia Pańskiego (B.2),	Uczeń: – ukazuje związek wydarzeń biblijnych z rokiem liturgicznym, prawdami wiary i moralności chrześcijańskiej oraz życiem chrześcijanina (A.10.5), – charakteryzuje nabożeństwo różańcowe w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina (B.2.1), – charakteryzuje uroczystość Wszystkich Świętych w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina (B.2.1), – uzasadnia religijny wymiar uroczystości Wszystkich Świętych (B.2.4), – podaje, kiedy Kościół obchodzi uroczystość Wszystkich Świętych, – ukazuje związek uroczystości Chrystusa Króla z prawdami wiary i moralności chrześcijańskiej oraz życiem chrześcijanina (A.10.5), – angażuje się w obchody roku liturgicznego (B.2.a), charakteryzuje uroczystość Bożego Narodzenia w kontekście

– charakteryzuje wpływ chrześcijaństwa na dzieje ludzkości (A.13.18), – opisuje sytuacje szkolnictwa w XVI-XVIII w. (E.3.1), – prezentuje sylwetkę św. Andrzej Boboli (E.5.8), – analizuje działania Konfederacji Warszawskiej na rzecz tolerancji religijnej, – dowodzi, że Polska była krajem tolerancji religijnej (E.5.5), – wskazuje na ciągłość działania Boga w dziejach świata i każdego człowieka (E.3.1).	dla misji (A.13), – uzasadnia potrzebę głoszenia Ewangelii w dzisiejszym świecie (E.3.1), – wskazuje, na osoby zaangażowane w rozwój szkolnictwa w XVI-XVIII w., – dowodzi, że Bóg posługując się ludźmi prowadzi Kościół do zbawienia (E.3.11), – przedstawia znaczenie Konfederacji Warszawskiej i Unii Brzeskiej (E.5.6), – uzasadnia, że historia Kościoła jest świadectwem prowadzenia ludzi do zbawienia (E.3.11).
Uczeń: – omawia liturgiczne i paraliturgiczne formy świętowania w poszczególnych okresach liturgicznych (B.2.3), – wyjaśnia pojęcie: „anioł” (A.11.3), – ukazuje związek modlitwy różańcowej z rokiem liturgicznym, prawdami wiary i moralności chrześcijańskiej oraz życiem chrześcijanina (A.10.5), – zestawia wydarzenia biblijne ze zwyczajami religijnymi (A.10.6), – omawia liturgiczne i paraliturgiczne formy świętowania Uroczystości Wszystkich Świętych (B.2.3), – objaśnia, że podstawą osiągnięcia świętości jest wiara, – charakteryzuje królestwo Chrystusa Króla (B.2.1), – łączy się z Chrystusem w tajemnicach roku, – ukazuje związek wydarzeń biblijnych z rokiem liturgicznym, prawdami wiary i moralności chrześcijańskiej oraz życiem chrześcijanina (A.10.5), – zestawia wydarzenia biblijne ze zwyczajami religijnymi (A.10.6), – omawia formy celebracji Wielkiego Postu (B.2.3), – opowiada o wjeździe Pana Jezusa do Jerozolimy (A.10.5), – zestawia wydarzenia biblijne ze zwyczajami religijnymi (A.10.6), – opisuje Uroczystość Zmartwychwstania	Uczeń: – wskazuje na obecność aniołów w literaturze pięknej i sztuce (A.11.5), – stara się poznawać Boże Objawienie (A.10.b), – wyjaśnia, na czym polega odmawianie różańca, wymienia jego części i tajemnice (D.5.1), – uzasadnia związek modlitwy różańcowej z życiem chrześcijanina (D.5.3), – charakteryzuje niektórych świętych i błogosławionych, – omawia formy świętowania uroczystości Chrystusa Króla (B.2.3), – dowodzi prawd zawartych w Objawieniu, – ukazuje związek uroczystości Chrystusa Króla z prawdami wiary i moralności chrześcijańskiej oraz życiem chrześcijanina (A.10.5), – zestawia wydarzenia biblijne – narodzenie Pana Jezusa ze zwyczajami religijnymi (A.10.6), – omawia formy świętowania Bożego Narodzenia (B.2.3), – omawia liturgiczne formy świętowania okresu Bożego Narodzenia (B.2.3), – uzasadnia religijny wymiar okresu Wielkiego Postu (B.2.4), – omawia praktyki ascetyczne w Kościele (B.2.6), zestawia wydarzenie biblijne ze zwyczajami Niedzieli Palmowej (A.10.6), – uzasadnia religijny wymiar Triduum Paschalnego (B.2.4), – uzasadnia religijny wymiar uroczystości

– wylicza okoliczności związane z narodzeniem Jezusa, – podaje sens, przesłanie i liturgię Okresu Narodzenia Pańskiego (świętych Młodzianków, Świętej Rodziny, Objawienia Pańskiego, Chrztu Pańskiego) (A.10; B.2), – podaje, czym jest okres Wielkiego Postu (B.2), – podaje sens i przesłanie Niedzieli Palmowej (B.2), – podaje sens i przesłanie Triduum Paschalnego (B.2), – podaje sens i przesłanie liturgii Zmartwychwstania Pańskiego (B.2), – podaje, na jaką pamiątkę obchodzimy Uroczystość Zmartwychwstania Pańskiego (B.2), – podaje sens, przesłanie i liturgię Święta Miłosierdzia Bożego (B.2), – podaje sens, przesłanie i liturgię uroczystości Zesłania Ducha Świętego (B.2), – wymienia i opisuje uroczystość Zesłania Ducha Świętego (B.2.2).	– charakteryzuje uroczystości i święta Okresu Bożego Narodzenia (B.2.1), – wymienia praktyki Wielkiego Postu, – charakteryzuje Niedzielę Palmową (B.2.1), – charakteryzuje Triduum Paschalnego w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina (B.2.1), – aktualizuje w historii zbawienia Triduum Paschalne (B.2), – charakteryzuje Zmartwychwstanie Pańskie w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina (B.2.1), – charakteryzuje Niedzielę Miłosierdzia Bożego w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina (B.2.1), – ukazuje związek wydarzeń biblijnych z rokiem liturgicznym, prawdami wiary i moralności chrześcijańskiej oraz życiem chrześcijanina (A.10.5), – wymienia i opisuje Niedzielę Miłosierdzia Bożego (B.2.2), – aktualizuje w historii zbawienia uroczystość Zesłania Ducha Świętego (B.2), – omawia liturgiczne i paraliturgiczne formy świętowania Uroczystości Zesłania Ducha Świętego (B.2.3).	- wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina (B.2.1), – ukazuje związek wydarzeń biblijnych z rokiem liturgicznym, prawdami wiary i moralności chrześcijańskiej oraz życiem chrześcijanina (A.10.5), – charakteryzuje Wielki Post w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina (B.2.1), – określa przebieg liturgii Niedzieli Palmowej (A.10), – ukazuje związek wydarzenia Zmartwychwstania z rokiem liturgicznym, prawdami wiary i moralności chrześcijańskiej oraz życiem chrześcijanina (A.10.5), – omawia liturgiczne i paraliturgiczne formy świętowania Wielkanocy (B.2.3).
--	---	--

- Pańskiego (B.2.2), – uzasadnia religijny wymiar uroczystości Zesłania Ducha Świętego (B.2.4).	- Zmartwychwstania Pańskiego (B.2.4), – omawia liturgiczne i paraliturgiczne formy świętowania Uroczystości Zesłania Ducha Świętego (B.2.3), – uzasadnia religijny wymiar uroczystości Zesłania Ducha Świętego (B.2.4), – zestawia wydarzenia biblijne ze zwyczajami religijnymi (A.10.6), – charakteryzuje uroczystość Zesłania Ducha Świętego w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina (B.2.1).
--	---